

Ks. ROMAN TOMASZCZUK

redaktor wydania

Wraz z pierwszą rocznicą istnienia diecezji przychodzi pokusa podsumowywania minionego roku. Jedni będą chcieli określić go liczbą wydanych książek, otynkowanych murów, zagospodarowanych powierzchni, inni policzą skrupulatnie ogłoszone konferencje, przeprowadzone pielgrzymki. A co na to Pan Bóg? Według Niego najważniejsza jest odpowiedź na pytanie: czy dzisiaj jesteśmy bliżej nieba niż przed rokiem. ■

ZA TYDZIEŃ

- TRIDUUM w obiektywie Sławka Wiśniewskiego
- O WAMBIERZKIEJ PASJI
- Kolejny wikary w parafii – JAK GO ZDOBYĆ
- SIOSTRY SŁUŻEBNICZKI z Kłodzka

Wieczory Świdnickie

W klimacie pasyjnym

W naszym środowisku Wieczory stają się wydarzeniem kulturalnym. Inicjatorem imprezy jest ks. bp I. Dec. Cenny jest fakt, że cieszy się ona coraz większym zainteresowaniem świdniczan.

Pod honorowym patronatem Ordynariusza, starosty J. Wajsa i prezydenta W. Murdzka po raz trzeci połączono refleksję teologiczną z muzyką. Tym razem w Wielką Środę do katedry przybył ks. prof. dr hab. R. E. Rogowski. Wygłoszony wykład nosił tytuł: „On był przybity za nasze grzechy” (Iz 53,5). Dopelnieniem refleksji pasyjnej znanego teologa była muzyka Cantores Viridimontani. Zespołowi towarzyszyli: T. Lisiecki – na wiolonczeli oraz J.T. Adamus na organach. Całością dyrygował J. Markiewicz. W programie goście mogli wysłuchać utworów M. Zieleskiego, C. Monteverdiego i D. Scarlattiego. Wieczory Świdnickie są imprezą cykliczną, udział w nich jest bezpłatny. ■

Wielki Czwartek – Msza Krzyżma

Razem z Papieżem

Zebrani wokół swego Biskupa kapłani najpierw celebrowali Eucharystię w łączności z cierpiącym Papieżem, potem spotkali się w nowej siedzibie kurii.

Msza Krzyżma gromadzi co roku prezbiterów wokół swego Biskupa. Ta Eucharystia staje się sposobnością do refleksji nad powołaniem kapłańskim. Ordynariusz w pierwszej części kazania poprowadził zebranych śladem papieskiego listu do kapłanów. W drugiej rozwinął prawdę o chrześcijańskim namaszczeniu i posłaniu, by służyć ludziom, by czynić dobro jak Chrystus. Na zakończenie podziękował kapłanom za troskę o parafian. Do świeckich mówił: „Diecezja jest naszą wspólną sprawą! Wzajemnie sobie służymy, wspierając się duchowo i materialnie”.

Po Mszy św. kapłani zostali zaproszeni na spotkanie w nowej siedzibie kurii. Ks. bp

Ks. ROMAN TOMASZCZUK

Przygotowanie oleju krzyżma

I. Dec podziękował świeckim i ks. A. Raszpili za pracę włożoną w remont gmachu. Od 20 kwietnia wszystkie agendy kurialne będą urzędować w budynku przy Placu Jana Pawła II. **DYR**

CZŁOWIEK KRZYŻEM DLA BOGA

Na Mszę Krzyżma zostali zaproszeni także ministranci i lektory z terenu diecezji. Po Eucharystii chłopcy mogli wziąć udział w misterium przygotowanym przez Liceum ze Świebodzic. Autorem scenariusza sztuki pt. „Bóg i kłamstwo” jest s. Paula. Przygotowaniem młodzieży zajęli się katecheci: E. i M. Śnieżek. Uczestnicy przejmującego spektaklu mogli zrozumieć, że Chrystus dźwiga człowieka na swych ramionach w każdym momencie jego życia. Człowiek nigdy nie jest przez Boga opuszczony. Prosta forma i dosłowność środków wyrazu mocno przemawiały do zebranej młodzieży.

Osadzenie wydarzeń we współczesności dodawało sugestywności obrazom. **XRT**

Ciężar człowieka powola z nóg Chrystusa

Było kolorowo

SLAWOMIR WIŚNIEWSKI

W Żarowie dużym zainteresowaniem cieszyła się wystawa „Pisanka, palma i stół wielkanocny”

ŻARÓW. W samą tylko Niedzielę Palmową ponad dwa tysiące osób zwiedziło pokonkursową wystawę „Pisanka, palma i stół wielkanocny”, którą zorganizował Ośrodek Kultury w Żarowie. Zanim jednak goście mogli obejrzeć prace mieszkańców miejscowości i okolic, przed jej otwarciem, spod ŻOK do tamtejszego kościoła parafialnego pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa, wyruszyła barwna procesja z palmami. Po Eucharystii, w Ośrodku Kultury, odbyło się podsumowanie konkursu. Wzięły w nim udział 532 osoby – dzieci, młodzież oraz dorośli z terenu powiatu świdnickiego. Honorowy patronat nad konkursem sprawował starosta Jacek Wajs.

Stowarzyszenie dla katedry

ŚWIDNICA. Kolejne posiedzenie Zarządu Stowarzyszenia Rewaloryzacji i Konserwacji Zabytków Architektury Miasta Świdnicy miało charakter uroczysty. Gościem stowarzyszenia był ks. bp I. Dec. „Przedmiotem prac zarządu było podsumowanie dotychczasowej działalności stowarzyszenia i nowe wyzwania w związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej. Radzono nad możliwościami pozyskiwania środków unijnych na ratowanie i restaurację katedry” – mówi T.

J. Słobodzian. Członek zarządu ks. J. Bagiński otrzymał dyplom uznania za zaangażowanie na rzecz ratowania bazyliki świdnickiej. Stowarzyszenie powstało 9 lat temu, by wesprzeć remont kościoła parafialnego pw. św. Stanisława i św. Wacława. Dzięki stowarzyszeniu zostały wykonane prace: remont wieży dachowej, wymiana dachówki (4500 metrów kwadratowych), restytucja muru oporowego, remont wieży oraz kamiennych sterczyn zamocowanych na trzonie wieży.

W przedświątecznym

POLANICA. W tym roku po raz drugi w kościele pw. Matki Bożej Królowej Pokoju zorganizowano wystawę o tematyce wielkanocnej. Rysunki, wyklejanki z papieru kolorowego, bibuły, waty i gałązek, przedstawiające Zmartwychwstałego, oraz pisanki, bazie itp. 19

marca zawisły w przedświątecznym kościele. Prace wykonały dzieci ze Szkoły Podstawowej Edukator, a odpowiedzialną za wystawę jest Hanna Kościelska. Tydzień wcześniej uczniowie sprzedawali wykonane przez siebie kartki i stroiki świąteczne.

Wielkanocna zabawa

STRZEGOM. Las kolorowych palm można było podziwiać 20 marca w Strzegomiu. Po raz siódmy w mieście odbył się jarmark wielkanocny. Jedną z jego atrakcji był konkurs na najładniejszą palmę. Zabawę, która odbyła się na strzegomskim rynku, poprzedziła uroczysta Msza św. w bazylice pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła. Po jej zakończeniu spod świątyni wyruszył barwny korowód. Idąc ulicami miasta, uczestnicy niosący palmy dotarli na rynek, gdzie odbyły się prezentacje artystyczne strzegomskich przedszkoli i szkół podstawowych, występy zespołów folklorystycznych, wystawy stroików i ozdób świątecznych, przygotowanych między innymi przez siedemnaście świetlic wiejskich. Tego dnia w Strzegomiu odbyły się także pokazy wyrobu pisane, kraszane i innych ozdób wielkanocnych. Można było obej-

SLAWOMIR WIŚNIEWSKI

rzyć pokaz gotowania smacznego żurku, który później oczywiście można było zjeść, podobnie jak wiele wyjątkowych świątecznych wypieków. Tradycyjnie na imprezie nie zabrakło prezentacji dorobku rękodzieła ludowego lokalnych artystów amatorów.

Kalendarium na kwiecień

4 KWIETNIA (pn.) – Uroczystość Zwiastowania Pańskiego (przeniesiona z 25 III); I rocznica ustanowienia diecezji świdnickiej i ingresu ks. bpa I. Deca do katedry świdnickiej. Msza św. w katedrze o godz. 12.00. Dzień szczególnych modlitw w intencji Pasterza Kościoła świdnickiego. Dzień Świętości Życia.
17 KWIETNIA (niedz.) IV Niedziela Wielkanocna – Dobrego Paste-rza. Rozpoczęcie Tygodnia Modlitw o Powołania Kapłańskie i Zakonne. Zbiórka do puszek na WSD Diecezji Świdnickiej.
23 KWIETNIA (sob.) – św. Wojciecha – głównego Patrona Polski i WSD Diecezji Świdnickiej. Diecezjalny dzień skupie-

nia dla wszystkich księży w Wambierzycach. Pielgrzymka kapłanów, diakonów i kleryków. Rozpoczęcie o godz. 10.00.
24 KWIETNIA (niedz.) – spotkanie prezesów parafialnych kół Towarzystwa Przyjaciół WSD. Msza św. w katedrze o godz. 9.30. Pielgrzymka kierowców do Barda Śląskiego. Msza św. o godz. 11.00. Po Mszy św. poświęcenie pojazdów mechanicznych.
29 KWIETNIA (pt.) – Dzień pamięci o męczeństwie duchowieństwa polskiego podczas II wojny światowej – główne uroczystości w Kaliszu.
30 KWIETNIA (sob.) Diecezjalna Pielgrzymka Liturgicznej Służby Ołtarza.

Słowo naszego Biskupa

EUCHARYSTIA (I)

Sobór Watykański II poucza: „Liturgia jest szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, i jednocześnie jest źródłem, z którego wypływa cała jego moc”: Msza św. jest rzeczywistością wieloaspektową. Żaden z tych aspektów nie wyklucza pozostałych. Uwydatnijmy te podstawowe aspekty.

1. EUCHARYSTIA JEST OPowieŚCIA. Eucharystia w swojej pierwszej części – w liturgii Słowa – opowiada o tym, jak to Bóg dał się człowiekowi w sposób tak serdeczny i cudowny zarazem. Historia ta jest najwspanialszą historią o miłości wszystkich czasów. Ma ona wiele epizodów i wielu bohaterów. Na jej kartach spotykamy m.in. Abrahama, Mojżesza, Dawida, Izajasza, Jeremiasza, Jana Chrzciciela, Maryję, apostołów, a przede wszystkim samego Jezusa, wcieloną miłość Ojca. O Nim liturgia nie tylko opowiada, ale On sam jest Tym, który mówi w liturgii do nas, który nas poucza, upomina i wzywa do życia w posłuszeństwie Ojcu.

2. EUCHARYSTIA JEST PAMIĄTKĄ. Jest żywą i dynamiczną pamiątką życia Chrystusa. Jest pamiątką Jego nauczania, a przede wszystkim jest pamiątką Jego męki, śmierci i zmartwychwstania. Przypominając te fakty w liturgii eucharystycznej, doświadczamy zarazem ich sakramentalnej obecności, ich trwania, ich zbawczego działania wśród nas. Gdy zatem wspominamy w liturgii Jezusa historycznego, gdy rozpamiętujemy podjęte dla nas i za nas, Jego zbawcze czyny, gdy sprawujemy je na Jego pamiątkę, jesteśmy zanurzeni w tę rzeczywistość.

Nasz Biskup w służbie Miłosierdzia

„Miara wyznaczona złu”

Boże miłosierdzie. Dla naszego Biskupa jest tak ważne, że umieścił je – obok prawdy – w biskupim wezwaniu. Symbolizujące je promienie z obrazu Jezusa Miłosiernego znalazły się również na biskupim herbie.

– Miłosierdzie jest podstawowym przymiotem Pana Boga – wyjaśnia bp Ignacy Dec. – Jest to miłość okazywana komuś, kto jest winny, kto popełnił grzech. Tym właśnie różni się miłość „zwyczajna” od miłości miłosiernej. Matka kocha dziecko miłością „zwyczajną”, naturalną. Możemy kogoś kochać bezinteresowną miłością, stając się dla niego darem, będąc jego sługą. To nie jest jeszcze miłosierdzie. Miłosierdzie zaczyna się dopiero tam, gdzie darzy się kogoś miłością, na którą ten ktoś nie zasłużył. Miłość Jezusa okazana na Krzyżu była miłosierna. W żaden sposób na nią nie zasłużyliśmy. To Jezus nas pokochał mimo naszych grzechów.

ARCHIWUM GS

Ks. bp Ignacy Dec podczas Mszy św. w kaplicy sióstr Matki Bożej Miłosierdzia we Wrocławiu

poniżej: **kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa przy pl. Grunwaldzkim we Wrocławiu**

znajemy Bożego miłosierdzia.

– Im większe są nasze grzechy, z którymi stajemy przed Bogiem, tym więcej go doznajemy – mówi.

Ojciec Święty w ostatniej swojej książce: „Pamięć i tożsamość” napisał: „Miarą wyznaczoną złu, którego sprawcą i ofiarą jest człowiek, jest ostatecznie Boże miłosierdzie” (s. 61).

Pragnę je tylko uczcić

Ks. Ignacy Dec, będąc we Wrocławiu, przez 18 lat, 22. dnia niemal każdego miesiąca celebrował Eucharystię i

wygłaszał homilię o Bożym Miłosierdziu w kościele pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa (w najbliższym czasie ukaże się ósmy tom „Siejby słowa” z homiliami wygłoszonymi w tym kościele).

– Ksiądz rektor Dec nie brał nigdy żadnego honorarium – mówią siostry Najświętszego Serca Pana Jezusa, które poprosiły o odprawianie tych Mszy. – Mówił, że pragnie wyłącznie uczcić Boże Miłosierdzie. Na Msze zjeżdżali się ludzie z Wrocławia i okolic. Z miesiąca na miesiąc coraz więcej przystępowało do spowiedzi. Po odprawieniu Eucharystii ks. Dec klękał przez obrazem Jezusa Miłosiernego w naszej kaplicy i długo się modlił.

Po święceniach

Biskup przybył tu także po swojej konsekracji, w Niedzielę Miłosierdzia Bożego, aby przed Jezusem Miłosierdnym odprawić swoją prymicyjną Mszę św. biskupią i zakończyć służbę w tym kościele. Był tu także 5 października, w liturgiczne wspomnienie św. Siostry Faustyny, by w kaplicy – przy obrazie i relikwiach Patronki celebrować Mszę św.

ABE

Więcej miłosierdzia

Biskup tłumaczy, że w każdym sakramencie pokuty do

DOROTA BAREFA

ŻYCIORYS BPA IGNACEGO DECA

27 lipca 1944 r. — urodziny w Hucisku koło Leżajska (dziś woj. podkarpackie); rodzice, Wojciech i Aniela, prowadzą niewielkie gospodarstwo rolne; mają sześć córek (dwie z nich wstąpią do Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi) i dwóch synów

1962—1969 — studia filozoficzno-teologiczne w Arcybiskupim Wyższym Seminarium Duchownym i na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu

21 czerwca 1969 — święcenia kapłańskie z rąk arcybiskupa Bolesława Kominka, metropolity wrocławskiego

1971 — magisterium oraz licencjat z teologii na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu

1970—1976 — studia specjalistyczne z filozofii teoretycznej na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej KUL

1973—1976 — studia specjalistyczne z teologii fundamentalnej na Wydziale Teologicznym KUL

1979—1980 — stypendium naukowe na Katolickim Uniwersytecie w Louvain-la-Neuve w Belgii (Instytut Filozofii) oraz na Wydziale Teologicznym w Paderborn w Niemczech (specjalizacja filozoficzna)

1991 — habilitacja

od 1976 — praca naukowa na Papieskim Wydziale Teologicznym, gdzie w latach 1992—2004 jest rektorem, i w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu (rektor w latach 1988—1995)

od 2001 — profesor zwyczajny na PWT we Wrocławiu

Ponadto: niegdyś członek Komisji Episkopatu do spraw Seminarium Duchownych i do spraw Nauki Katolickiej, później konsultor Rady Naukowej Episkopatu Polski; założyciel i redaktor naczelny półrocznika „Wrocławski Przegląd Teologiczny” oraz rocznika „Biuletyn Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu”; członek kilku towarzystw naukowych, autor ponad 1100 publikacji, w tym 15 książek, a redaktor 29 książek.

24 lutego 2004 — mianowany biskupem; święcenia biskupie otrzymał z rąk kardynała Henryka Gulbinowicza w uroczystości Zwiastowania Pańskiego, 25 marca 2004 r., w katedrze świdnickiej

Lubię sp

W zeszłym roku, 25 marca, odbył się ingres pierwszego biskupa diecezji świdnickiej.

Z tej okazji z ks. biskupem Ignacym Decem rozmawia Dorota Bareła.

DOROTA BAREŁA: Jak Ksiądz Biskup ocenia pierwszy rok życia diecezji?

KS. BISKUP IGNACY DEC: — Bardzo pozytywnie. Udało się nam prawie w całości przeprowadzić remont gmachu dawnego kolegium jezuickiego, gdzie będą się mieścić kuria biskupia i moja rezydencja. Udało się nam także zorganizować poszczególne sektory duszpasterstwa. Odbywają się regularne spotkania różnych grup apostołskich w sanktuariach maryjnych.

Bycie biskupem diecezji to dla Księdza nowe zadanie. Które momenty z codziennego biskupiego życia stały się dla Księdza Biskupa najbliższe sercu?

— Celebracja codziennej Eucharystii i spotkania z ludźmi. Mniej mnie pasjonuje praca w kurii biskupiej, gdzie muszę niekiedy załatwiać trudne sprawy.

W ciągu tego roku wydarzyło się wiele: pierwsze święcenia w diecezji, pierwsza pielgrzymka diecezjalna do Częstochowy, odznaczenie Księdza Biskupa nagrodą Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola itd. Które z wydarzeń minionego roku sprawiły Księdzu Biskupowi największą satysfakcję?

— Największą satysfakcję odczuwam — jak już wspominałem — podczas spotkań z ludźmi w czasie wizytacji kanonicznych. W 2004 roku zdołałem zwizytować cztery dekanaty. Obecnie wizytuję piąty. Podczas tych spotkań mam okazję porozmawiać z grupami apostołskimi, odwiedzam szkoły,

spotykam się z dziećmi i gronem pedagogicznym. Ogromną radość sprawia mi także celebrowanie Eucharystii, w czasie której jest udzielany sakrament bierzmowania.

Powitanie Księdza Biskupa podczas wizyty w Żarowie, w styczniu tego roku

Co podczas tego roku było najtrudniejsze?

— Trudno mi powiedzieć. Każda praca apostołska urzeczywistnia się w trudzie. Im więcej trudu, tym więcej satysfakcji.

W wywiadzie zamieszczonym w jednej z gazet, bezpośrednio po ingresie Księdza Biskupa, można było przeczytać, że głównym zadaniem, jakie Ksiądz Biskup sobie stawia było (oprócz organizowania kurii) budowanie żywego Kościoła, opartego przede wszystkim na rodzinie, i walka z bezrobociem. Na pewno w ciągu ostatniego roku, podczas odwiedzania poszczególnych parafii, ukonkretniły się spo-

Na jubileusz

Spotkania z ludźmi

ANDRZEJ NIEDZIEWIECKI

Ważniejsze wydarzenia z pierwszego roku diecezji świdnickiej (25 III 2004–25 III 2005)

- 25.03 – ingres do katedry świdnickiej i święcenia biskupie ks. inf. prof. dra hab. Ignacego Deca.
- 1.04 – pierwsza Konferencja Księża Dziekanów Diecezji Świdnickiej w Świdnicy
- 4.04 – rozpoczęcie I wizytacji biskupiej w parafii pw. Narodzenia NMP w Polanicy Zdroju; Biskup świdnicki po raz pierwszy udziela sakramentu bierzmowania
- 22.05 – święcenia kapłańskie 11 diakonów w katedrze świdnickiej
- 24.06 – święcenia diakonatu
- 1.08 – I Piesza Pielgrzymka Diecezji Świdnickiej na Jasną Górę, którą Biskup żegna 3.08 Mszą św. z homilią w Bobolicach, a wita 10.08 Mszą św. z homilią na Jasnej Górze
- 17.09 – Biskup przewodniczy wyborom rady kapłańskiej w Świdnicy
- 19.09 – Msza św. z homilią w sanktuarium Matki Bożej Królowej Rodzin w Wambierzycach z okazji 25. Spotkania młodzieży z archidiecezji wrocławskiej i diecezji świdnickiej (hasło pielgrzymki: „Bez czystych serc nie zbudujemy zdrowej rodziny”)
- 20.09 – pielgrzymka dziękczynna diecezji świdnickiej do Rzymu; przewodniczy jej ks. Biskup
- październik – rozpoczynają się studia teologiczne w Świdnicy
- 15.11 – wręczenie ks. bp. I. Decowi nagrody Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola w Auli Leopoldina

ANDRZEJ PROTASIAK

Święcenia biskupie w świdnickiej katedrze

- Uniwersytetu Wrocławskiego, za integrację środowiska naukowego we Wrocławiu
- 18.11 – Biskup odprawia Mszę św. koncelebrowaną z radą kapłańską i przewodniczy pierwszemu posiedzeniu nowo utworzonej rady kapłańskiej i Kolegium Konsultorów Diecezji Świdnickiej
 - 2.12 – pierwsze integracyjne spotkanie osób niepełnosprawnych diecezji świdnickiej
 - 11.12 – pierwsza piesza pielgrzymka młodzieży wałbrzyskiej do jubileuszowego krzyża na Chelmcu; pierwszy diecezjalny Dzień Wspólnoty Ruchu Światło–Życie diecezji świdnickiej
 - 30.01 – obchody poświęcenia katedry świdnickiej, inauguracja Wieczorów Świdnickich
 - 15 do 17.02 – peregrynacja ikony Matki Bożej Stolicy Mądrości w kościele śś. Aniołów Stróżów w Wałbrzychu
 - 27.02 – inauguracja Diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego w katedrze śś. Stanisława i Wacława.

soby realizacji tych planów. A czy coś w tych planach się zmieniło?

– Plan jest ten sam: nowa ewangelizacja różnych grup społecznych, przede wszystkim rodziny, dziatwy, młodzieży.

Czy udało się, tak jak Ksiądz Biskup zamierzał, pogodzić choć w części pracę naukową z biskupią posługą?

– Praca naukowa – siłą konieczności – zesłała na drugi plan. Nie chciałbym jej jednak zostawić zupełnie na boku, gdyż ona służy pracy duszpasterskiej.

Jakie zadania wyznacza sobie i kurii Ksiądz Biskup na następny rok?

– Będziemy pracować nad stworzeniem warunków do przeniesienia naszego seminarium do Świdnicy. W dalszej perspektywie – będziemy przygotowywać warunki do powołania sądu kościelnego. ■

DOROTA BARELA

Matka Boża Stolica Mądrości w kościele Świętych Aniołów Stróżów w Wałbrzychu

Rok Eucharystii

MODLITWA
PREZYDENTA

KS. ROMAN TOMASZCZUK

Módlmy się za Wałbrzych, który chce godnie żyć. Chcę prosić Ciebie, Boże, o te wszystkie dary, od których zależy byt i rozwój każdego z nas i całego naszego miasta. Modlitwa Pańska jest tak bardzo zwięzła, zawiera w samym środku prośbę o chleb, ale nie samym chlebem żyje przecież człowiek, więc proszę dla nas wszystkich o dar modlitwy i o pracę. W szczególny sposób, proszę, otaczaj troską dzieci i młodzież w naszym mieście, aby z Twoją pomocą, wystrzegając się nietrzeźwości, nie ufała przemocy i sile, i by nie wykorzystywała ich nigdy przeciwko nikomu. Nie opuszczaj nas Panie, ani w szczęściu ani w potrzebie, a szczególnie weź w opiekę bezrobotnych, ubogich i chorych. Mnie zaś daj siłę i pomoc, abym potrafił im ulżyć w potrzebie. Daj nam ufność w Twoje miłosierdzie, byśmy nigdy, nawet w największych trudnościach, nie poddali się rozpacz. Uchroń nas od zła, którego w dobro nie jesteśmy w stanie zmienić. Boże, wszystko to składam przed Tobą, a jeszcze tyle prośb przychodzi na myśl – wysłuchaj ich. Ty wszystko wiesz i nas rozumiesz. Tobie zawieram los mieszkańców Wałbrzycha, swój i moich współpracowników. Resztę niech powiedzą słowa psalmisty: „Czekałem, czekałem na Pana, a on się nade mną pochylił i postawił moje nogi na skale, i utwierdził moje kroki”.

PIOTR KRUCZKOWSKI
prezydent Wałbrzycha
Z modlitwy podczas Stacji
Kongresowej 20.03.2005r.

W parafii Wniebowzięcia NMP w Kłodzku od 14 do 16 marca odbywały się interesujące rekolekcje. Interesujące – bo prowadzone przy pomocy tańca nowoczesnego, muzyki i pantomimy. Prowadził je o. Kasjan Piotr Górski z młodzieżą ze Studia Teatr Wojeteth z Chorzowa.

Studio Teatr Wojeteth powstało sześć lat temu przy klasztorze Braci Mniejszych Franciszkanów. Jego celem jest nowa ewangelizacja. Teatr oddziałuje na widza nie przez podawanie gotowych rozwiązań, ale starając się skłonić go do refleksji i zachęcić do wejrzenia w głąb siebie.

Rekolekcje
i dwutonowa przyczepa

Do Kłodzka przyjechali wszyscy – szesnaście osób. Rozpakowali (przy niemalym udziale miejscowej młodzieży) swoją dwutonową przyczepę ze sprzętem i... zaczęło się. W pierwszym dniu główny ołtarz w kościele zasłoniли kotarami, rozłożyli inscenizację i zagrali spektakl pt: „Chleb życia”, ukazujący historyczną mękę Jezusa, jej związek z ofiarą Eucharystii oraz z życiem człowieka – konkretnego widza. Na sztukę przyszło ok. 1500 uczniów gimnazjum i szkół ponadgimnazjalnych.

– „Chleb życia” oglądałam dwa razy – mówi Anna Konopacka z III LO. – Pierwszy raz przeżywałam, drugi – podziwiałam grę aktorów i obserwowałam zainteresowanie i wzruszenie innych widzów.

– Przedstawienie zachęciło mnie, by nieść dobro innym – tłumaczy Bartek Przepeluk z IV LO. – Tak po prostu, bezinteresownie. Bo tym

Na rekolekcje: teatr

Zostaw, podejda sami

ZDJĘCIA DOMINIK SROKA

Studio Teatr Wojeteth powstało sześć lat temu

bardziej jest się bogatym, im więcej się daje.

Wystarczy zaciekawic

W kolejnych dniach o. Kasjan głosił homilie, a część zespołu odgrywała scenki. O. Macieja Szczęsnego, duszpasterza młodzieży z parafii Wniebowzięcia NMP w Kłodzku, który zaprosił Teatr, zadziwiła umiejętność dawania młodzieży przez rekolekcyjność wolności.

– Na przykład pierwszego dnia, gdy chciałem poprosić, by młodzi usiedli bliżej ołtarza, o. Kasjan powiedział: zostaw, jak się zainteresują, to sami podejda – mówi.

DOROTA BAREŁA

WIĘCEJ O TEATRZE

na stronach: www.teatr-wojeteth.art.pl. Aby wziąć udział w bezpłatnych zajęciach choreograficznych lub zaprosić teatr na rekolekcje, można dzwonić: tel. (032) 247-38-70 lub wysłać e-mail: wojeteth@o2.pl

MÓJ
WYBÓR

O. KASJAN PIOTR GÓRSKI

założyciel i opiekun Studia Teatr Wojeteth

Jako dziecko uwielbiałem wraz z siostrą bawić się w teatr kukielkowy. Później zająłem się tańcem i baletem, marzyłem o nauce pantomimy we Wrocławiu. Jednak wybrałem kapłaństwo, świadomie rezygnując z życiowej pasji. Ku memu zaskoczeniu okazało się, że w seminarium mogłem grać w Teatrze Słowa, a później przełożeni zgodzili się na prowadzenie przeze mnie Studia. Teraz, gdy głosiłem rekolekcje w Kłodzku, uświadomiłem sobie, że Bóg oddaje mi to, co świadomie mu ofiarowałem.

ZAKONY W DIECEZJI

Kongregacja Sióstr Miłosierdzia św. Karola Boromeusza

Miłosierne siostry

Duch rodzinny, wierność Kościołowi i papieżowi i radość serca – tego siostry boromeuszki uczą się od swych patronów, tym chcą żyć.

Z czym kojarzą się boromeuszki? Pierwszy dzień pielgrzymki do Częstochowy, tej z Wrocławia, nie jest łatwy. Nogi dopiero przywykają do wyśiłku, są słabe. Jednak nikt z pielgrzymów nie boi się kolejnego dnia drogi. Wieczorem, w Trzebnicy, każdy będzie mógł skorzystać z wielkiej troski sióstr boromeuszek – one najlepiej wiedzą, jak uzdrowić obolałe stopy.

Miłosierdzie

Święty Karol Boromeusz jest głównym patronem Kongregacji (patronują jej także: Święta Rodzina, św. Sebastian, św. Filomena, św. Jadwiga, św. Roch, św. Franciszek Salezy oraz św. Maria Magdalena). Jako arcybiskupa Mediolanu cechowały go wielkoduszna ofiarność i troska o chorych i biednych, szczególnie w czasie panującej zarazy dżumy. Siostry boromeuszki w swej pracy kierują się miłosierdziem kardynała.

Miłosierdzie to uobecnianie i ukazwanie miłosiernej miłości Chrystusa, która leczy, karmi, naucza, modli się i zbawia – wyznają. Miłosierna miłość nadaje specyficzny charakter całemu siostrzanemu życiu. Do tego stopnia, że siostry podczas profesji zakonnej składają dodatkowo ślub miłosierdzia.

Na dolnośląskiej ziemi

W 1848 r., kiedy ziemie Śląska nawiedziły głód i choroby, kard. Melchior von Diepenbrock, arcybiskup Wrocławia, zwrócił się do Domu Macierzystego w Pradze z prośbą, by Kongregacja Sióstr Boromeuszek rozpoczęła swą działalność charytatywną w Nysie. Tak zaczęły się burzliwe dzieje Kongregacji na naszej ziemi. W 1861 r. w Nysie było już 200 sióstr. Trzeba było znaleźć nowy dom. Siostry wybrały Trzebnicę. Tutaj przeniesiono dom generalny. Prowadziły

S. Felicja ma nadzieję, że w tym domu będzie kiedyś oratorium

Medalion boromeuszek zachowuje wspomnienie korzeni. Widnieją na nim wizerunki Świętej Rodziny oraz głównego patrona św. Karola Boromeusza

różnorodną działalność opiekuńczą, wychowawczą, edukacyjną. Dzisiaj w klasztorze św. Jadwigi mieści się zakład opiekuńczo-leczniczy.

W naszej diecezji

Z ogólnej liczby ponad 160 sióstr boromeuszek trzebnickich (są jeszcze niemieckie) w naszej diecezji pracuje sześć. Siostry mają dwa domy: w Kamieńcu Żąbkowickim i Polanicy. Wszystkie są emerytkami. Te w Kamieńcu pracowały jako pielęgniarki w nieistniejącym już dzisiaj szpitalu. Obecnie oba domy pełnią funkcję placówek wypoczynkowych. Służą także jako miejsce odprawiania rekolekcji. S. Felicja, przełożona kamieniecka, ma nadzieję, że ich dom ożyje, kiedy uruchomią oratorium dla dzieci i młodzieży. Dzisiaj z pomieszczeń zakonnych korzystają grupy parafialne.

Ks. ROMAN TOMASZCZUK

ZAŁOŻYCIEL

Po wojnie 30-letniej (1618–1648), młody adwokat i członek parlamentu w Metz, Joseph (Józef) Chauvenel nie potrafił pozostać obojętnym na szerzącą się biedę. Założył w Nancy, w swoim rodzinnym domu, bezpłatną przychodnię i aptekę. Ciężko chorym służył sam osobiście, poświęcając im całkowicie siebie, cały swój majątek i służąc im aż do oddania życia (zmarł w roku 1651, mając 31 lat, zaraziwszy się dżumą podczas pielęgnowania chorych w Toul).

ZGROMADZENIE

W służbie chorym i ubogim Józefowi pomagały pobożne niewiasty. Sam młodzieniec był przekonany, że potrzebna jest instytucja, która będzie się troszczyć o potrzebujących. Wskutek przedwczesnej śmierci, nie zdążył zrealizować zamierzonego dzieła. Powierzył je w testamencie swojemu ojcu. Emanuel Chauvenel przekazał cały majątek syna na cele charytatywne, przez co Józef Chauvenel stał się fundatorem bazy materialnej zgromadzenia. Nancy otrzymało mocą aktu notarialnego z 18 czerwca 1652 r. Dom Miłosierdzia pod wezwaniem Świętej Rodziny. Fundacja za przekazana została niewiastom, które współpracowały z Józefem. Mała wspólnota podjęła dzieło chrześcijańskiego miłosierdzia, zapoczątkowane przez Józefa Chauvenel i przyjęła nazwę „Siostry Świętej Rodziny”. Skąd zatem nazwa: boromeuszki? W 1662 r. Emanuel Chauvenel przekazał do dyspozycji sióstr na cele charytatywne drugą fundację, większy dom, zwany „St. Charles” – Dom świętego Karola, ponieważ nad wejściem głównym do tego domu znajdowała się statua św. Karola Boromeusza. Odtąd miejscowa ludność zaczęła nazywać siostry w nim mieszkające „siostrami św. Karola” lub „boromeuszkami”. Aprobata zgromadzeniu ze strony władz kościelnych udzielił biskup w Toul, Andre du Saussay, 21 maja 1663 r. Na prośbę ówczesnej przełożonej wspólnoty sióstr, Anne Royer, biskup zezwolił także na przyjęcie reguły i form życia, które św. Franciszek Salezy opracował dla sióstr wizytek.

KONTAKT

ul. Ks. W. Bochenka 30, 55-100 Trzebnica, tel. 071 387 41 00, smcb@boromeuszki.pl, www.boromeuszki.pl
Kamieniec Żąbkowicki, tel. 074 817 34 25.